

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal de Justiça (Portugalia) la 23 mai 2016 –
Fidelidade-Companhia de Seguros, S.A./Caisse Suisse de Compensation și alții**

(Cauza C-287/16)

(2016/C 326/17)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal de Justiça

Părțile din procedura principală

Recurentă: Fidelidade-Companhia de Seguros, S.A.

Intimați: Caisse Suisse de Compensation, Fundo de Garantia Automóvel, Sandra Cristina Chrystello Pinto Moreira Pereira, Sandra Manuela Teixeira Gomes Seemann, Catarina Ferreira Seemann, José Batista Pereira

Întrebarea preliminară

Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 72/166/CEE ⁽¹⁾, articolul 2 alineatul (1) din Directiva 84/5/CEE ⁽²⁾ și articolul 1 din Directiva 90/232/CEE ⁽³⁾ privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule se opun unei legislații naționale care sancționează cu nulitatea absolută un contract de asigurare ca urmare a unor declarații false făcute cu privire la proprietarul vehiculului și la identitatea conducătorului său obișnuit, întrucât contractul a fost încheiat de o persoană care nu are niciun interes economic în circulația vehiculului și cu intenția subiacentă frauduloasă a persoanelor interesate (asiguratul, proprietarul vehiculului și conducătorul obișnuit) de a obține acoperirea riscurilor derivate din circulația vehiculului prin: (i) încheierea unui contract pe care asiguratorul nu l-ar fi încheiat dacă ar fi avut cunoștință de identitatea asiguratului; (ii) achitarea unei prime de asigurare mai mici decât cea datorată în mod normal în baza vârstei conducătorului obișnuit?

⁽¹⁾ Directiva 72/166/CEE a Consiliului din 24 aprilie 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto și introducerea obligației de asigurare a acestei răspunderi (JO L 103, p. 1, Ediție specială, 6/vol. 1, p. 10)

⁽²⁾ A doua directivă 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983 privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (JO 1984 L 8, p. 17, Ediție specială, 6/vol. 1, p. 104)

⁽³⁾ A treia directivă 90/232/CEE a Consiliului din 14 mai 1990 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (JO L 129, p. 33, Ediție specială, 6/vol. 1, p. 240)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Noord-Nederland, sediul din Groningen (Țările
de Jos) la 27 mai 2016 – Bas Jacob Adriaan Krijgsman/Surinaamse Luchtvaart Maatschappij NV**

(Cauza C-302/16)

(2016/C 326/18)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Noord-Nederland, sediul din Groningen

Părțile din procedura principală

Reclamant: Bas Jacob Adriaan Krijgsman

Pârâtă: Surinaamse Luchtvaart Maatschappij NV

Întrebarea preliminară

Care sunt condițiile (de formă și de fond) pe care trebuie să le îndeplinească executarea obligației de informare prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 261/2004 ⁽¹⁾, atunci când contractul de transport a fost încheiat prin intermediul unui agent de voiaj sau atunci când rezervarea a fost efectuată pe o pagină de internet?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal da Relação do Porto (Portugalia) la 30 mai 2016 – António Fernando Maio Marques da Rosa/Varzim Sol – Turismo, Jogo e Animação, SA

(Cauza C-306/16)

(2016/C 326/19)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal da Relação do Porto

Părțile din procedura principală

Recurent: António Fernando Maio Marques da Rosa

Intimată: Varzim Sol – Turismo, Jogo e Animação, SA

Întrebările preliminare

- 1) În lumina articolului 5 din Directiva 93/104/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 23 noiembrie 1993 și a articolului 5 din Directiva 2003/88/CE ⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003, precum și a articolului 31 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în cazul în care lucrătorii care muncesc în schimburi și care beneficiază de perioade de repaus prin rotație, angajați într-o unitate care este deschisă zilnic, însă care nu are perioade productive continue 24 de ore pe zi, trebuie să se acorde ziua de repaus obligatorie la care lucrătorul are dreptul în decursul unei perioade de șapte zile, și anume cel mai târziu în a șaptea zi după 6 zile de lucru consecutive?
- 2) Interpretarea conform căreia, în ceea ce privește acești lucrători, angajatorul poate alege zilele în care le acordă, săptămânal, repausul la care au dreptul, astfel încât îi poate obliga să lucreze până la 10 zile consecutive, fără să le plătească ore suplimentare (de exemplu, între ziua de miercuri a săptămânii, urmată de repaus luna și marțea, până în ziua de vineri a săptămânii viitoare, urmată de repaus sâmbăta și duminica) este sau nu este conformă cu directivele și dispozițiile menționate?
- 3) Interpretarea conform căreia perioada de repaus neîntrerupt de 24 de ore poate fi acordată în oricare dintre zilele calendaristice dintr-o anumită perioadă de 7 zile calendaristice, și conform căreia următoarea perioadă de repaus neîntrerupt de 24 de ore (la care se adaugă cele 11 ore de repaus zilnic) poate fi acordată, de asemenea, în oricare dintre zilele calendaristice din perioada de 7 zile calendaristice care urmează după perioada menționată este sau nu este conformă cu directivele și dispozițiile menționate?
- 4) Interpretarea conform căreia lucrătorul poate beneficia, în loc de o perioadă de repaus neîntrerupt de 24 de ore (la care se adaugă cele 11 ore de repaus zilnic) pentru fiecare perioadă de 7 zile, de două perioade de repaus neîntrerupt de 24 de ore, consecutive sau neconsecutive, în oricare dintre cele 4 zile calendaristice dintr-o anumită perioadă de referință de 14 zile calendaristice este sau nu este conformă cu directivele și dispozițiile menționate, având în vedere, de asemenea, prevederile articolului 16 litera (a) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului și a Consiliului din 4 noiembrie 2003?

⁽¹⁾ Directiva 93/104/CE a Consiliului din 23 noiembrie 1993 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 307, p. 18).

⁽²⁾ Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 299, p. 9, Ediție specială, 03/vol. 50, p. 127).